

ledigheden i en Kasse i Regnskabsaaret har andraget mindst 20 pCt. og derhos har oversteget Kassens Normalledighedsprocent, jfr. § 19, Stk. 5, med 20 pCt. Ud fra de fornævnte Betragtninger stiller man herefter Forslag om, at de nævnte Procentsatser 80, 85 og 90 forhøjes med yderligere 2; indtil 20, for hvert Point, hvormed Gennemsnitsledigheden i en Kasse i Regnskabsaaret har oversteget 20 pCt., indtil 25 pCt., og endvidere har oversteget Kassens Normalledighedsprocent med 20 pCt., indtil 25 pCt. Den aarlige Udgift herved er af Arbejdsdirektoratet i den fornævnte Skrivelse af 6. December 1937 opgjort til ca. 2,7 Mill. Kr.

Af praktiske Grunde kan den omhandlede Forhøjelse af Procentsatserne ikke finde Sted for en Del af Regnskabsaaret, og man foreslaar derfor, at Forhøjelsen første Gang finder Anvendelse ved Beregningen af det Statstilskud, der udbetales Arbejdsløsheds-kasserne for disses Regnskabsaar 1939—40. Forhøjelsen vil derfor ikke kunne bevirke nogen Bedring af Økonomien i de Kasser, paa hvilke Bestemmelsen vil finde Anvendelse, for saa vidt angaar Tiden inden 1. April 1939, og under Hensyn hertil samt for iøvrigt at tilvejebringe den fornødne Stabilisering af Økonomien for de vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser, stiller man derfor Forslag om, at der til Fordeling mellem disse stilles et Beløb paa 2½ Mill. Kr. til Raadighed for Socialministeren.

Efter de hidtil gældende Regler kan Arbejde, som varer over 3 Uger, ikke anses som værende af midlertidig Art, dog at dette Tidsrum med Socialministerens Samtykke kan forlænges indtil 5 Uger, naar Forholdene indenfor vedkommende Fag taler derfor. Denne Regel har i en længere Aarrække virket tilfredsstillende, men de i de senere Aar indtraadte Beskæftigelsesforhold har medført, at Arbejde og Arbejdsledighed har været hyppigt skiftende, saaledes at der meget ofte har foreligget Arbejdsperioder af mellem 3 og 5 Ugers Varighed. Under Hensyn hertil har man fundet det rimeligt at imødekomme et fra Arbejdsløsheds-kasserne fremsat Ønske om, at Grænsen for midlertidig Arbejds Varighed forhøjes fra 3 til 5 Uger, hvorved bemærkes, at en saadan Ændring ikke kan antages at ville faa nogen Betydning for Kassernes Økonomi. Opmærksomheden henledes paa den omhandlede Ændrings Betydning for den i Arbejdsløshedslovens § 10, Stk. 2, fastsatte Betingelse for Optagelse i en anerkendt Arbejdsløsheds-kasse, at den paagældende ved Optagelsen

har Beskæftigelse ved Arbejde af mere end midlertidig Karakter indenfor vedkommende Fag, samt paa Ændringens Betydning for den Arbejdsperiode, som et Medlem skal præstere for at frigøre sig for Virkningen af en uberettiget Arbejdsvægning, jfr. Arbejdsløshedslovens § 17.

Med Hensyn til den nærmere Begrundelse for de forskellige Ændringer bemærkes følgende:

Til §§ 1—4.

Der henvises herom til det i de almindelige Bemærkninger samt nedenfor til § 6 anførte.

Til § 5.

Under Hensyn til, at den omhandlede Omlægning af Understøttelsesaaret som nævnt maa antages i indeværende Vinter at ville bevirke en meget betydelig Besparelse i Kommunernes Understøttelsesudgifter, har man fundet det rimeligt, at Halvdelen af Statskassens Udgifter ved Omlægningen samt af det omhandlede Beløb af 2½ Mill. Kr., der af Statskassen stilles til Raadighed til Fordeling mellem de vanskeligt stillede Arbejdsløsheds-kasser, paalignes Kommunerne, saaledes at Halvdelen af Refusionsbeløbet fordeles paa de enkelte Kommuner efter Reglerne for mellemkommunal Refusion, medens den anden Halvdel udredes af den fælleskommunale Udligningsfond.

Til § 6.

I Overensstemmelse med den foreslaede Omlægning af Understøttelsesaaret regnes det løbende Understøttelsesaar fra 1. Oktober 1938 til 30. September 1939, saaledes at man straks fra Lovens Ikrafttræden regner med et helt Understøttelsesaar efter de nye Regler. Som en Følge af denne Ordning er det herefter fastsat, at der ved Udbetaling af Understøttelse efter 1. Januar 1939 tages Hensyn til den Understøttelse, der er udbetalt efter 1. Oktober 1938. Heraf følger, at der i Tiden fra 1. Januar til 30. September 1939 vil kunne udbetales Understøttelse i det i Kassernes Vedtægter fastsatte Antal Dage saavel i Hovedforsikringen som i Fortsættelseskassen med *Fradrag* af det Antal Dage, hvori Understøttelse er udbetalt i Tiden fra 1. Oktober til 31. December 1938 henholdsvis i Hovedforsikringen og Fortsættelseskassen, og saaledes, at den vedtægtsmæssige Understøttelse af Hovedforsikringen skal opbruges, forinden der vil kunne opbeværes Understøttelse fra Fortsættelseskassen. Man har fundet det mest hensigtsmæssigt, at der ikke gives Medlemmerne noget Krav paa Efter-